

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 9 (402)
2022. gada
1. maijs

Kardināla Mario Greha sv. Mise katedrālē – 15. maijā

17. oktobrī aizsākusies Baznīcas kopīgā ceļa pieredze, kurā katedrāles ticīgiem bijusi iespēja vairākas reizes tikties, ieklausīties vienam otrā, novērtēt cilvēciskās un kristīgās dzīves daudzpusību. Saskaņā ar Dieva Vārdu kristieši šādi īstenojuši Baznīcas kopību, kurā esam vienoti gan ar iepriekšējām paaudzēm, kuras mums nodevušas ticību un dievbijības tradīcijas, gan ar pašreizējiem brāļiem un māsām Kristū. Šāda pieredze piedāvāta visām draudzēm un kopienām Romas katoliskajā pasaule, un globāli to pārrauga bīskapu sinodes ģenerālsekretariāts, kuru kopš 2020. gada vada kardināls Mario Grehs.

Dzimis 1957. gada 20. februārī Maltas Gozo salā, par priesteri ordinēts 1984. gada 26. maijā, ieguvis doktorgrādu Baznīcas kanoniskajās tiesībās, pasniedzis tās seminārā.

Kalpojies draudzēs, bijis juridiskais vikārs Gozo diecēzē, priesteru padomes un citu diecēzes komisiju loceklis.

Iecelts par Gozo bīskapu 2005. gadā, kā Maltas bīskapu konferences prezidents

ņēmis dalību 2014.-2015.g. bīskapu sinodē par ģimenes tēmu. Iestājies par garīgo un pastorālo izšķiršanu attiecībā uz laulāto un ģimeņu sarežģītām situācijām, lai veicinātu palīdzību un pavadību katram, kas atvērts Jēzus Kristus dziedinošai un atjaunojošai žēlastībai.

No 2019.g. darbojas bīskapu sinodes ģenerālsekretariātā, 2020.g. iecelts par kardinālu. Viņa pārraudzībā izstrādātas vadlīnijas kopīgā ceļa pieredzē, lai kristieši patiesi varētu izkopt kopības garīgumu, kas izpaužas attiecībās ar Dievu, svētajiem un visiem cilvēkiem, ar kuriem mums paredzēts piedzīvot priekus un bēdas, kā arī dialogu, kas

palīdz izšķirt laiku zīmes un turpmāk ejamo ceļu.

Kardināls Mario Grehs svin katedrālē sv. Misi svētdien, 15. maijā plkst. 11. Pēc sv. Mises vēlas tikties ar ticīgajiem, lai ieklausītos mūsu pieredzē, kas bagātina vispārējo Baznīcu kā svētceļojošo Dieva Tautu, kas uzticīga savam aicinājumam.

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 1. maijs.

Lieldienu 3. svētdiena.

Jēzus Sirds godināšana.

Vissvētākā Sakramenta adorācija

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi

Svētlietu pasvēte

15.00 Sv. Mise par Juri, Artūru, Lūkasu,

Elizabeti un Vitu Martukāniem

18.00 Jaunavas Marijas litānija

18.30 Sv. Mise par Jeļenu un +Zigrīdu

Pirmdiena, 2. maijs.

Sv. Atanāzijs, bīskaps un Baznīcas

doktors. Piemiņas diena

8.00 Sv. Mise par +Vili Kaņepu

Jaunavas Marijas litānija

Otrdiena, 3. maijs.

Sv. Apustuļi Filipis un Jēkabs. Svētki

8.00 Sv. Mise par Latvijas garīdzniekiem;

Jaunavas Marijas litānija

Trešdiena, 4. maijs.

8.00 Sv. Mise par +Juri Gajevski

Jaunavas Marijas litānija

16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 5. maijs.

8.00 Sv. Mise par Znotiņu un Petrovsku

dzimentām; Jaunavas Marijas litānija

Piektdiena, 6. maijs.

Jēzus Sirds godināšana

8.00 Sv. Mise par Viju Švābi

Jēzus Sirds un Jaunavas Marijas litānijas

Sestdiena, 7. maijs.

Jaunavas Marijas godināšana

8.00 Sv. Mise par arhibīskapa Zbigneva

Stankeviča veselību; Jaunavas Marijas

litānija un veltīšanās lūgšana

Svētdiena, 8. maijs.

Lieldienu 4. svētdiena.

Labā Gana svētdiena

8.00 Sv. Mise un lūgšana “Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par pr. Aivaru Līci

15.00 Sv. Mise par draudzi

Piedalās un prezentējas Rīgas arhidiecēzes

konsekrētās personas

18.00 Jaunavas Marijas litānija

18.30 Sv. Mise par Daini Kalniņu

Pirmdiena, 9. maijs.

8.00 Sv. Mise par Neimaņu dzimtu

Jaunavas Marijas litānija

Otrdiena, 10. maijs.

8.00 Sv. Mise par +Leontīni Zirjanovu

Jaunavas Marijas litānija

Trešdiena, 11. maijs.

8.00 Sv. Mise par diakonu Gunāru

Jaunavas Marijas litānija

16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 12. maijs.

8.00 Sv. Mise par Kristas Kalnrozes

veselību; Jaunavas Marijas litānija

Piektdiena, 13. maijs.

8.00 Sv. Mise par Mariku, Juri un Brigitu

Petravskiem; Jaunavas Marijas litānija

Rīgas Svētā Jēkaba katedrālespastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diak. Gunārs Konstantinovs:

mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore –

Andžela mob. 2615406

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators

harisime@inbox.lv; mob. 27001445

Sestdiena, 14. maijs.**Sv. Apustulis Matījs. Svētīti**

8.00 Sv. Mise par +Launerti Annu
Jaunavas Marijas litānija

Svētdiena, 15. maijs.**Lieldienu 5. svētdiena.**

8.00 Sv. Mise par draudzi un lūgšana
„Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise
Svin V.Em. kardināls Grehs
Tikšanās ar ticīgajiem

15.00 Sv. Mise (bērniem) par Krišānu
dzimtas mirušajiem un +Ilzi

18.00 Jaunavas Marijas litānija

18.30 Sv. Mise par Dzintru Kalniņu

Pirmdiena, 16. maijs.

8.00 Sv. Mise par Aldu un Matīsu
Jaunavas Marijas litānija

Otrdiena, 17. maijs.

8.00 Sv. Mise par Agnesi un Diānu
Leimanēm; Jaunavas Marijas litānija

Trešdiena, 18. maijs.

8.00 Sv. Mise Ineses nodomā;
Jaunavas Marijas litānija
16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 19. maijs.

8.00 Sv. Mise par +Zinaīdu Kivko;
Jaunavas Marijas litānija

Piektdiena, 20. maijs.

8.00 Sv. Mise par Vaivodu ģimeni;
Jaunavas Marijas litānija

Sestdiena, 21. maijs.

8.00 Sv. Mise par žēlastības dāvanu
Dāvim; Jaunavas Marijas litānija
18.00 Sv. Mise – Dziedināšanas
dievkalpojums

Svētdiena, 22. maijs.**Lieldienu 6. svētdiena.**

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par Daci Šķēli

15.00 Sv. Mise par Mežalu ģimeni

18.00 Jaunavas Marijas litānija

18.30 Sv. Mise par draudzi

Diakona Gunāra Jubilejas svinības 24. aprīlī

Diakona Gunāra svētdienskola. Vārdu salikums, kas ne vienam vien Rīga Svētā Jēkaba katedrāles draudzes brālim vai māsai rosina siltas atmiņas. Dažkārt pat vairākus gadu desmitus senas. Ātri skrien laiks un diakons, arī ticības pamatu būvētājs

topošajiem katoļticīgajiem, jau svin septiņdesmito dzimšanas dienu. Kaut arī diakona Gunāra dzimšanas diena ir 2. aprīlī, viņš draudzes vidū to vēlējās svinēt 24. aprīlī – Kunga žēlsirdības svētdienā.

Svinības iesākās ar Svēto Misi plkst. 11.00 Jēkaba katedrālē, kuru svinēja V.E. Rīgas arhibīskaps Z. Stankevičs un kurā kalpoja arī pats jubilārs.

Savas uzrunas iesākumā arhibīskaps pieskārās Baltās jeb Kunga žēlsirdības svētdienas vēsturei un minēja, ka klajā nākusi svētās māsas Faustīnes Kovaļskas dienasgrāmata latviešu valodā, jo tieši viņas mistiskā pieredze bija pamats Žēlsirdības svētdienas svētku iedibināšanai. Arhibīskaps pieminēja māsas Faustīnes garīgās dzīves pieredzi, izceļot viņas kalpojuma apslēptību un vienkāršību. Viņš norādīja arī uz svētās

māsas grūtībām –dvēseles tumšās nakts pieredzi, apkārtējo neuzticēšanos, šaubas, pat izsmieklu, kā arī ļoti lielo atvērtību uz Dieva Gara darbību un bezierunu gatavību ļaut Baznīcai verificēt viņas mistisko pieredzi. Arhibīskapa sacītais aktualizēja joprojām būtisko jautājumu par privāto atklāsmju autentiskumu un to verificēšanu Baznīcas miesā. Kā māsas Faustīnes pieredzes lielāko vērtību arhibīskaps minēja tieši Dieva žēlsirdību un atgādināja par svētās pieredzē saņemto vēsti par Dieva žēlsirdības stundu 15.00, kurā cilvēkiem dāvāta vistiešākā piekļuve Dieva žēlsirdībai, aicinot uz apzinātu kontaktu ar šo žēlsirdību.

Pievēršoties dienas lasījumiem un runājot par Jēzus atnākšanu pie mācekļiem nedrošības un šaubu brīdī, arhibīskaps izcēla divus momentus – Jēzus dāvāto mieru un uzdevumu doties pasaulē sludināt Evaņģēliju. Viņš minēja arī Jēzus žēlsirdības misijas nodošanu mācekļiem un tiem, kas sekos pēc viņiem līdz pat mūsu dienām. Kā centrālo vēsti dienas lasījumos arhibīskaps izcēla tajos ietvertu aicinājumu nebaidīties un ticību, kura ir dzīva un spēcīga arī bez brīnumu pieredzes. Mūsdienās ir svarīgāki brīnumi, sacīja arhibīskaps, kurus Dievs veic cilvēka iekšienē.

Savas uzrunas noslēgumā arhibīskaps norādīja, ka vēsture nav beigusies, Dieva žēlsirdība turpina darboties ar katru no mums un šīs atziņas savienoja arhibīskapa sacīto ar diakona Gunāra dzīvi un kalpojumu. Diakons Gunārs, kalpojot pie

altāra un svētdienskolā, arī ir tās Dieva žēlsirdības misijas liecinieks un mantinieks, kuru savā laikā saņēmis no Augšāmceltā. Mēs esam pieraduši pie diakona enerģiskā un reizēm adatainā humora, svētdienskolas apmeklētāji bauda garīgo maizi tālam un ilgam ticības ceļam, redzam dievnama altārus daiļumā un sakārtotībā, bet nezinām, kādus apslēptus tumsas brīžus viņš piedzīvo un arī nezinām, kādus brīnumus Dievs apslēptībā dara viņa dvēseles dziļumos.

Pēc svētās Mises īsu uzrunu sacīja draudzes prāvests pr. Pauls Kļaviņš, minot diakona Gunāra ilgo un uzticīgo, gandrīz 40 gadu ilgo kalpošanu, kā arī izceļot viņa mīlestību uz kārtību un spēju savienot atvērtību uz jauno ar uzticību senajām tradīcijām. Kā sacīja prāvests, diakons mūsu visus ir virzījis ceļā, kurā esam kopā uz viena viņņa, arī šobrīd - Sinodālajā kustībā. Pēc draudzes sveiciena pateicības vārdus sacīja arī pats jubilārs, atzīstot draudzi kā savu ģimeni un cildinot dienīškās maizes vērtību – ka šobrīd viņa dienīškā maize ir Dieva žēlsirdība.

Svinības noslēdzās ar kopīgu mielastu Svētdienskolas telpās, kur klātesošos ar mūzikas skaņām priecēja saksofonists Matīss Ozoliņš, kopienas “Effata” mūziķis Ģirts Reimats, kā arī draudzes koris un tā diriģents Jānis Karpovičs, bet aktrises Olgas Dreģes sacītā dzeja, kurā bija gan dziļu atziņu dzelmes, gan dzirkstošs humors, savdabīgā veidā uzzīmēja paša diakona portretu.

Stella Jurgena

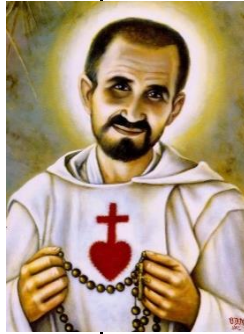

Šarls de Fuko atzīts par svēto

Svētdien 15. maijā svēto kārtā iecelts 1858.g. Francijā dzimušais cisterciešu trapistu ordeņa priesteris, kas pārsvārā dzīvoja un kalpoja Dievam un brāļiem Alžīrijā. Viņa ikdienu raksturoja nemitīgi meklējumi ceļā, brālība, sirdsapziņas smalkjūtība, tuksneša pieredze, Dieva pielūgsmē Vārdā, Euharistijā un sirdī. Ārēji piedzīvoja neveiksmes, tomēr iekšēji spēja dziļi vienoties ar Jēzu viņa ciešanās un nāvē, pats būdams nogalināts 1916.g. 1. decembrī (plašāk sk. Vēstnesīti 2016.g. 20. novembrī 4.-6.lpp.).

Pāvests Francisks enciklikas *Fratelli tutti* noslēgumā stādā priekšā svētīgo Šarlu de Fuko (Charles de FoucOULD) kā kristīgas dzīves un universālās brālības paraugu (nr. 287). Jau Sv. Pāvils VI, atzina viņu par „universālo brāli”, par pašuzpurēšanās un misionārās mīlestības paraugu (*Populorum progressio*, n. 12). Kļūt par «universālo brāli» nebija

naiva vienkārša svētā priestera vēlme. Šarls ar šo pravietisko ieskatu šādi aizsteidzās priekšā savam laikmetam, mācot mūs visus sekot Jēzus paraugam: strādāt klusumā, lai pārvarēt neuzticības un naida sliediskus, pateicoties brālīgai, draudzīgai klātbūtnei un atklātu dalīšanās. Viņa dzīve konkrēti kļuva arvien tuvāka cilvēkiem ar attiecībām, kas balstās uz vienlīdzību un brālīgumu. Īsi pirms nāves viņš apkopoja savu brālīgo dzīves veidu šādi: «Brālīga mīlestība visiem cilvēkiem... Ieraudzīt katrā cilvēkā debesu Tēva bērnu. Būt karitatīvam, miera nesējam, pazemīgam, drosmīgam ar visiem lai lūgtos par visiem, par katru cilvēku, lai upurētu savas ciešanas par visiem.»

Šarls de Fuko šādi palīdz saprast, ka dzīvot ar atvērtību uz visiem nenozīmē zaudēt sevi pašu, bet atrast sevi, nevis kļūt par nabagu, bet bagātīnāties. Dzīvojot attiecībās un ejot draudzības ceļu, kurā atklājas brālīgums, varam pārvarēt savas robežas un cīnīties pret izslēgšanu, vardarbību un atstumtību. Būt par universālo brāli nozīmē būt par visu brāli, bez izņēmumiem un bez šķirošanas, neizslēgt nevienu, būt uzmanīgam pret cita labumu, tomēr nezaudējot savu identitāti. Lai Šarls māca dzīvot tā, patiesa brālība sasniegtu cilvēka būtību, mūsu sirds dziļumus.

Šarla de Fuko ideālais dzīves veids bija attiekties pret visiem (gan kristiešiem, gan musulmaņiem) atbilstoši Jēzus Sirds mīlestībai. Savu mājiņu Beni-Abbesā viņš nosauca par „Vissvētākās Jēzus Sirds brālību.” Viņš rakstīja, ka vēlas kļūt par visu visiem: smieties ar smejošajiem, raudāt ar raudošajiem, lai vestu visus pie Jēzus. Censties, lai visus pievilktu pie Jēzus. Viņš saprata, ka, lai mīlētu visus, jāiesāk mīlēt kādu konkrēti sev līdzās. Līdzīgi, lai kļūtu par visu brāli, jābūt kādam konkrēti par brāli. Viņš šādi pārgāja no abstraktas izpratnes par sekošanu Jēzum uz konkrētu brālības pieredzi draudzības attiecībās.

Lai spīd kā lukturis viņa svētuma paraugs universālā un brālīgā mīlestībā. Lai sv. Šarls de Fuko aizlūdz par mums, brāļiem un māsām kopīgā dzīves pārbaudījumu un izaicinājumu ceļā, kurā ar mums līdzās ir cietošais un uzvaru nesošais Jēzus Kristus, kas palīdz nevienu nenoraidīt, bet pieņemt un apkampt Dieva Tēva bezgalīgajā mīlestībā!

Starptautiskā ģimenes diena – 15. maijs

Lielienu laikā, novērtējot ģimenes un tajās piedzīvoto mīlestību, vispirms piesaucam Svēto Garu, jo tieši Viņā laulātie atdod viens otram sevi uzticībā altāra priekšā. Baznīca piesauc šajā laikā Svēto Garu, jo laulība ir „liels sakraments.” Laulība satur sevī analogiju Kristus laulībai ar Baznīcu, kā arī tam brīdim, kad Svētais Gars nonāca pār apustuļiem Vasarsvētkos. Laulāto piekrišana, šis tik izšķirošais brīdis viņu dzīvē, nes sev līdzīgu zināmu analogiju Svētā Gara nonākšanai pār Nazaretas Jaunavu, kad „Vārds kļuva miesa” (Jņ 1: 14). Ar Svēto Garu saistās radīšanas sākumi, atpestīšanas sākums un sākums jebkurai laulībai Kristū un Baznīcā.

Ar Svētā Gara darbību laulātie gūst vienojošo mīlestības spēku. Cilvēciskā mīlestība, kas attīstījusies laulāto sirdīs un lēmumos, atklājās altāra priekšā, kad, atbildot uz priesteru aicinājumu izteikt savu nesavtīgu un galīgo piekrišanu viens otram, vīrietis un sieviete atbild savstarpēji „Jā” un dod viens otram svētīto gredzenu, kas simbolizē abu personu nemitīgo uzticību mīlestībā.

Mīlestība veidojas cilvēkā, tā ietver miesu un dvēseli, attīstās sirdī un gribā; lai mīlestība būtu „cilvēcīga”, tai jāietver persona tās fiziskā, psihiskā un garīgā totalitātē.

Vienlaikus „Dieva mīlestība ir ielieta mūsu sirdīs caur Svēto Garu, kas mums dots” (Rom 5: 5).

No laulības dienas dievišķā mīlestība iekļaujas cilvēciskā mīlestībā, dodot tai jaunu dimensiju: tā dara to dziļu, šķīstu un nesavtīgu; tā attīsta to uz pilnību, dara cēlu, garīgu, gatavu pat upuriem un sevis aizliegšanai, un vienlaikus ļauj tai nest miera un prieka augļus.

Caur šo mīlestību laulātie piedzīvo vienotību Dievā: personu kopību. Šī vienotība Kristū spontāni cenšas izpausties lūgšanā. Mīlestība taču ir dāvana un arī bauslis: tā ir dāvana no Dieva, jo viņš pirmais mūs mīlēja (sal. 1 Jņ 4: 10) un tas ir arī pamatbauslis visai morālai virzībai. Izpildīt mīlestības bausli nozīmē veikt visus kristīgās ģimenes pienākumus: uzticību,

Ģimenei veltīts gads

laulāto tikumību, atbildīgu vecāku dzīvi, kā arī audzināšanu. Ģimene, dzīvojot mīlestības bausļa gaisotnē, veido „mazo Baznīcu”, mājas Baznīcu. Bet, lai dzīvotu šādā mīlestībā un vienotībā, nepieciešama lūgšana, kas stiprina, atdzīvina, šķīstī,

paceļ, palīdz rast gaismu un padomu, padziļina laulāto savstarpējo cieņu un tuvību sirdīs, sirdsapziņās un miesās. Koncils saka, ka, lai pastāvīgi spētu pildīt šī kristīgā aicinājuma pienākumus, nepieciešams izcils tikuma spēks: tādēļ laulātie, žēlastības spēka stiprināti svētai dzīvei, nemitēties izkopt noturību mīlestībā, augstsirdību un upura garu un viņi to lūgs savās lūgšanās (sal. GS, n. 49).

Saskaņā ar Dieva mīlestības plānu vīrieša un sievietes vienotība Laulības sakramentā izraisa kristīgu ģimeni. Laulāto abpusējā atdeve fiziskā, kā arī garīgā līmenī, šādi arī no cilvēciskā viedokļa, izpaužas pilnīgās saistībās uz visu dzīvi līdz nāvei. No tā izriet arī atbildīga auglīguma prasības,

pārsniedzot tīri bioloģisko kārtu un skarot virkni personīgu vērtību, kuru labā vajadzētu darboties abiem vecākiem. Tāpēc šī atdeve iespējama vienīgi laulībā kā Dieva grībētā dzīvības un mīlestības kopienā.

Laulāto vienotība ir derība, kuras paraugs ir mīlestības kopība starp Dievu un viņa tautu pestīšanas vēsturē, uzticības saikne, kas to raksturo, stiprina, dara nešķiramu. Tās paraugs ir arī Kristus vienotība ar Baznīcu Jaunās derības ietvaros tā, ka laulātie ar piederību viens otram to atveido, parāda un pārstāv.

Laulības sakramentā vīrs un sieva aicināti kļūt par vecākiem: tēvu un māti. Cik liela un skaista ir cieņa un aicinājums laulātajiem Svētajā Garā, kad tie kā „viena miesa” ir atvērti jaunai radībai un vecāku sūtībai. Šī „jaunā” būtne ir bērns: miesa no miesas un kauls no kauliem (sal. Rad 2: 23). Vecākiem jānodod tālāk to, kas labākais miesā un dvēselē. Cilvēkā savstarpēji pārklājas miesīgais un garīgais, tāpēc savstarpēji pārklājas arī divas lielas vecāku stāvokļa dimensijas: prokreācija un audzināšana.

Audzināšana ir garš un pacietīgs process, kas ietver daudzus pienākumus, caur kuru vecāki māca uzvedību saviem bērniem. Tā kā šajā cilvēcībā mājā nemirstīga dvēsele, kuru radījis Dievs, tad bērnam jāmača arī gara dzīve, garīgā dzīve, dzīves pilnība, kas nāk no Tēva Dēlā, Kristū caur Svēto Garu.

Ģimene ir personu kopība, jo ar izglītību ievada cilvēku personu kopienas apritē; ņemot dalību Kristus nāves un augšāmcelšanās iespaidā, ģimenē kā dabiskā vidē cilvēks tiek ievadīts arī Baznīcā kā ģimenē. No šejienes izriet kristīgās ģimenes pienākumi: veidot personu kopienas; kalpot dzīvībai, pilnībā atveroties Dieva plānam; ņemt dalību

sabiedrībā ar kopības pieredzi un līdzatbildību sociālā un politiskā jomā; ņemt dalību arī Baznīcas dzīvē un misijā, aizvien pārliecinoties, ka kristīga ģimene ir ticīga un evaņģelizējoša kopiena, kopiena dialogā ar Dievu un kopiena, kas kalpo cilvēkam.

Mistagoģiskā katehēze

Liieldienu laikā notiek mistagoģiskā katehēze, kuras nolūks pedagoģiski palīdzēt ticīgajam aizvien dziļāk ienākt sakramentu, īpaši Svētās Mises, Euharistijas svinēšanā. Neofītam paredzēts šādi apgūt atbilstošas liturģiskās svinēšanas mākslu un arī nostiprināt pilnīgas, darbīgas un apzinīgas dievkalpojumu līdzdalības pieredzi. Šāda līdzdalība ietver Dieva vārda uzklaušanu (SC, 51), iesaistīšanos ticīgo lūgšanās (SC, 53) un savu vispārējās priesterības pienākumu (SC, 48), kuru veicina saprotami lasījumi, lūgšanas un dziesmas (SC, 36, 54). Līdzdalība aptver arī ķermeņa stāvokli un arī klusumu (SC, 30).

Mistagoģijas process vienmēr ievērotu trīs elementus:

1) skaidrotu rituālus pestīšanas notikumu ietvaros saskaņā ar Baznīcas dzīvo tradīciju. Euharistijas un citu sakramentu

svinēšana aizvien atsauca uz pestīšanas vēsturi. Jēzus dzīve, īpaši Liieldienu noslēpums, skaidrojams saistībā ar visu Vecās derības vēsturi;

**PIEAUGUŠO KRISTĪGĀS
INIČIĀCIJAS RITAM - 50**

2) skaidrotu rituālos esošo zīmju nozīmi. Mistagoģiskā katehēze ne vienkārši sniegtu informāciju, bet darītu ticīgos uztverošākus zīmju un žestu valodai, kas kopā ar vārdu veido noteiktu rituālu;

3) izceltu rituālu daudzpusīgo nozīmi kristīgai dzīvei, proti, cilvēka darbam un atbildībai, domām un emocijām, aktivitātei un atpūtai. Ritā svinētie noslēpumi saistīti arī ar ticīgā misiju atbildību. Neofītam aizvien vairāk jābūt svinēto svēto noslēpumu pārveidotam tā, ka tam ticība sasniegtu briedumu un pats viņš vai viņa paliktu par „jaunu radību”, kas spēj liecināt par rosinošo kristīgo cerību.

Neofīti Lieldienu laikā satiktos katru nedēļu un ar Dieva Vārda palīdzību pievērstos Euharistijas un sakramentu dziļākai izpratnei, īpaši saistībā ar savām kalpošanas iespējām draudzē un sabiedrībā.

Tuvojoties Vasarsvētkiem, lielāks akcents katehēzē būtu uz savu harizmātisko dāvanu izšķiršanu un īstenošanu Baznīcas iekšējās un ārējās misijas labā. Neofīts savdabīgi varētu novērtēt savas attiecības gan ar Dievu (vertikālā kopībā), gan ar draudzi un līdzcilvēkiem (horizontālā kopībā).

Dažkārt neofīti saglabā un izrāda pie kristībām iegūto vai apgērboto balto tērpu vai iezīmes visu Lieldienu laiku, kad dievkalpojumos sēž nozīmētās vietās, par tiem regulāri aizlūdz un turpinās iepazīšanās ar draudzes dzīvi un darbību.

Baznīcu nakts katedrālē

Sestdien, 28. maijā

18.00 Atklāšana

18.30 Slavēšana

19.30 Ērģelmūzikas koncerts

Programmā Sezāra Franka,

Wolfganga Amadeja Mocarta un

Mamerta Celminska skaņdarbi

Jāņa Karpoviča vadībā

21.00 Vienotā lūgšana

* * *

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai

ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

Lielākā dāvana

dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –

sv. Mise par dzīvajiem un

mirušajiem – konkrētos nodomos

ir lielākā dāvana, aizlūgums un

atbalsts cilvēku vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 67326419

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

Vestnesitis.wordpress.com